

FOAIA NADRAGEANA

Publicație a Consiliului Local și a Primăriei

Anul I Nr.5 - Iulie 2008

Apare lunar

CRUCEA DE PE PIETROSU

Urmând o tradiție, un mit sau marcând un eveniment din viața comunității, în trecut pe hotar sau la răscruce de drumuri ,se ridica câte o cruce. După posibilități aceasta era din lemn sau din piatră.

Așa s-a ridicat și pe hotarul Nădragului, acum aproximativ o sută de ani ,o cruce cioplită din lemn masiv de stejar. A înfruntat vitregiile vremii până acum câteva săptămâni când s-a prăbușit la pământ. Împreună cu Mach Adam și fratele meu Nelu Balaș am hotărât să o ridicăm din nou. Astfel cu sprijinul moral și material al domnului primar, căruia îi mulțumim pe această cale, crucea de pe Pietrosu poate fi văzută din nou veghind la hotarul comunei. Mulțumim la fel și domnului Muntean Tudor pentru sprijinul material ce ni l-a dat. Dorim ca în scurt timp să aflăm mai multe despre această cruce [când a fost ridicată și care a fost motivul ridicării ei]. Suntem convinși că și atunci, ca și acum la conducerea comunei s-a aflat un primar gospodar, cu un suflet mare care și-a iubit comuna și oamenii ei.

TUDOR BALAȘ

HOTĂRARI ALE CONSILIULUI LOCAL NĂDRAG

HOTĂRÂREA nr. 1 din 18.06.2008 privind alegerea comisiei de validare

HOTĂRÂREA nr. 2 din 18.06.2008 privind validarea alegerii consilierilor locali

HOTĂRÂREA nr.3 din 18.06.2008 privind declararea constituirii Consiliului local

HOTĂRÂREA nr.4 din 18.06.2008 privind alegerea președintelui de ședință

HOTĂRÂREA nr.5 din 18.06.2008 privind alegerea viceprimarului

HOTĂRÂREA nr. 6 din 01 iulie 2008 privind adoptarea Regulamentului de Organizare și Funcționare al Consiliului Local al comunei Nădrag.

HOTĂRÂREA nr. 7 din 01 iulie 2008 privind organizarea comisiilor de specialitate ale Consiliului Local al comunei Nădrag.

HOTĂRÂREA nr. 8 din 01 iulie 2008 privind interdicția stupăritului pastoral în intravilanul comunei Nădrag și pe o rază de 5 km de intravilanul comunei.

HOTĂRÂREA nr. 9 din 01 iulie 2008 privind reamenajarea imobilului în care a funcționat internatul Grupului Școlar „Traian Grozăvescu” Nădrag ca bloc de locuințe sociale

HOTĂRÂREA nr. 10 din 01 iulie 2008 privind achiziționarea directă fără licitație a unor servicii de expertiză.

HOTĂRÂREA nr. 11 din 01 iulie 2008 privind achiziționarea directă, fără licitație, a 2 motociclete și a unei biciclete

HOTĂRÂREA nr. 12 din 01 iulie 2008 privind rectificarea bugetului de venituri și cheltuieli al Consiliului Local al Comunei Nădrag pentru anul 2008.

SFÂNTUL PROOROC ILIE

Cu multă evlavie la 20 iulie Biserica Ortodoxă își aduce aminte de una din personalitățile marcante ale Vechiului Testament, de Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul.

Cartea a-3-a a Regilor cap. 17-22 și a-4-a cap. 1-2 ne informează pe larg despre viața și activitatea Sfântului Ilie.

Proorocul este omul lui Dumnezeu, prin care Dumnezeu își face cunoscută voia Sa fie imediată, fie cea viitoare.

Când poporul lui Dumnezeu cădea în rătăcire, Dumnezeu trimitea câte un prooroc să îndrepte poporul pe calea cea bună. Așa a fost și cu 8 secole înainte de Hristos pe vremea regelui Ahab, care căsătorindu-se cu Izabela, o femeie păgână, ticăloasă, îl determină și pe rege să accepte în locul cinstirii lui Dumnezeu, cinstirea și închinarea la idolul Baal.

În aceste împrejurări a fost trimis Sfântul Ilie la regele Ahab să-l mustre că l-a părăsit pe Dumnezeul cel adevărat și se închina la dumnezei falși și străini pentru poporul lui Dumnezeu.

Mustrea l-a durut pe rege, dar orbit de patimi nu-și recunoaște vinovăția, iar Sfântul Ilie aduce drept pedeapsă secetă peste regat 3 ani și jumătate.

Sfântul Ilie este prigonit și se refugiază la pârâul Cherit, unde este hrănit în chip minunat de păsările cerului. Dar cu timpul, din cauza secetei, pârâul a secăt și Dumnezeu l-a trimis la o văduvă care și ea era în primejdie să moară de foame cu fiul ei, neavând decât o mână de făină și puțin ulei. Atunci Sfântul Ilie i-a zis femeii: "Nu te teme! Fă din ce ai o turtă pentru mine, iar pentru tine și fiul tău vei face mai pe urmă. Căci așa grăiește Domnul: făina din vas nu va scădea și uleiul din ulcior nu se va împuțina câtă vreme vei împărți hrana cu mine."

Cuvintele s-au împlinit întocmai, dar apoi moare copilul văduvei aceasta îl acuză pe Sfântul Ilie că din pricina lui i-a venit această nenorocire. Dar la rugăciunea fierbinte a Sfântului Ilie, sufletul copilului s-a întors și a înviat.

După cei 3 ani și jumătate de secetă, Sfântul Ilie este trimis la regele Ahab să-l rușineze public pentru idolatria sa. Confruntarea a avut loc pe muntele Carmel unde s-a adunat popor mult cu suverani, cu curteni, cu preoții cei mincinoși.

În mijlocul celor prezenți s-a ridicat trimisul lui Dumnezeu cu un glas de tunet: "Până când veți șchiopăta de ambele picioare? Dacă Domnul este Dumnezeu urmați Lui! Iar dacă este Baal urmați aceluia". Dar pentru ca poporul să se convingă de partea cui stătea adevărul se cerea o dovadă, iar Sfântul Ilie propune să se aducă o jertfă, fiecare pentru Dumnezeul său. Propunerea este acceptată, sunt aduși doi viței înjunghiați și pregătiți pentru jertfă. Jertfa trebuia mistuită cu foc din cer.

Primii au pornit preoții și proorocii mincinoși ai lui Baal. O zi întreagă s-au rugat, s-au zbugiumat dar foc din cer n-a venit; Sfântul Ilie îi îndeamnă să strige mai tare, poate a dormit dumnezeul lor, sau poate vorbește cu cineva, dar în zadar.

Dându-i la o parte, pregătind jertfa, stropind-o și cu apă, Sfântul Ilie face următoarea rugăciune: "Auzi-mă Doamne, ca să cunoască poporul acesta că Tu ești Dumnezeu și întoarce-le inima la Tine! Și s-a pogorât foc din cer și a mistuit jertfa, lemnele, pietrele, până și apa care era în șanț." Poporul văzând minunea a căzut cu fața la pământ și crezând, a slăvit pe Dumnezeul cel adevărat, iar preoții și proorocii cei mincinoși sunt uciși.

Sfântul Ilie este luat apoi cu carul de foc la cer de lângă ucenicul său Elisei, dar va coborî pe pământ la sfârșitul lumii împreună cu Enoh și vor fi omorâți înainte de Judecata finală.

Sfântul Ilie să ne fie nouă tuturor pildă de sinceritate, dragoste de Dumnezeu, vorbire neprefăcută, silă de minciuna și de idolatrie și de mărturisire neînfricată a adevărului.

AMIN

PREOT MIZUN MIHAI

ȘI ÎN PARC FANFARA CÂNȚA

Liniștea de azi a Nădragului, ne pune pe gânduri. Este prea multă liniște. Este adevărat că au trecut aproape 20 de ani de când "inima" comunei, respectiv fosta uzină siderurgică și-a redus motoarele până la zero. Azi nu mai auzim de 6 ori sunetul sirenei la 24 de ore, care chema la "șut", nu mai auzim nici compresorul, nici căzăturile de la foarfeca de platină, dar nici șuieratul locomotivelor cu aburi. S-a muncit mult și greu, s-a trăit greu, dar mai ales s-a trăit puțin. Laminatorii sau turnătorii [grupa-1 de muncă], rar ajungeau la 70 de ani. Condițiile de muncă și de viață erau precare. Cu toate acestea acești muncitori iubeau viața; în felul lor.

În anul 1973, la clubul de lângă parc, s-a sărbătorit aniversarea a 100 de ani de fanfară și 50 de ani de cor. Am fost onorați de către domnul Ion Iliescu, cel care a devenit primul președinte al țării după căderea comunismului.

S-a prezentat un program artistic, pe măsură, cu selecțiuni din opereta Silvia de Kalmar, marșuri de Ciprian Porumbescu, Ghe. Brătianu ca și prelucrări populare.

Corul a interpretat cântece precum: Sara pe deal, Lino- Leano, Codrule frunză galbină, Patrie pământ de aur.

A fost un moment de sărbătoare în Nădrag. S-au făcut costume noi pentru cei 20 de membrii ai fanfarei, ca și pentru cei 80 membrii ai corului.

Azi avem multă liniște, puțină poluare, aer tot mai curat, condiții de civilizație. Poate ne mai lipsește ceva; apetitul pentru petreceri colective. Să ne amintim că prin anii '70 erau cel puțin 1-2 baluri pe lună cu peste 200 de participanți. Sigur azi sunt mai importante acumulările materiale, dar sufletul?... Parcul a devenit foarte atrăgător, curat, luminat cu felinare "retro", doar nostalgia fanfarei ne aduce aminte că "în parc fanfara cânta". O inițiativă locală în colaborare cu liceul ar fi binevenită, pentru a "înjgheba" o nouă fanfară care să "rupă" liniștea actuală și să reînodăm frumoasele seri cu polci și cu valsuri. "Și în parc fanfara cânta"

3 iulie 2008
NEAG TEODOR

CASĂ FĂRĂ DE ... VECINI

Lumea fierbe, lumea mișcă,
Unde se vor "așeza"?
Fiecare om ascunde
Un destin în palma sa!

Și se duc văzând cu ochii,
Soarta e o "loterie";
Oare câți se vor întoarce?
Poate zece dintr-o mie!

Lasă țară, lasă casă
Și copii pe la bunici,
Și vor trece ani de zile
Până vor veni pe-aici.

Toți vor viață-mbelșugată,
Riscă multe riscă tot
Din păcate viața-i crudă
Te "plesnește" peste "bot".

Când căldura casei tale
Te va atrage spre ea
Un bilet de tren ascunde
Fiecare-n palma sa.

Vor sosi în ceas de seară,
Ca un vânt tăios prin crini
Vor privi de la fereastră,
CASA FĂRĂ DE ... VECINI!

Se duc toți, se duc departe
Și nepoți și mama mare
Și prin sate bate vântul
Vântul de... globalizare...

O morală se impune,
Ca o mână printre sâni
Nu-i nimic mai trist, se pare,
CASĂ FĂRĂ DE... VECINI.

1 iulie 2008

NEAG TEODOR

CODUL BUNELOR MANIERE

ARTA CONVERSAȚIEI [continuare]

În nr. 5 al ziarului nostru vom continua cu "Arta conversației". Vom vorbi despre "Ce trebuie exclus din conversație".

Mulți oameni foarte capabili în meseria lor se simt pierduți o dată ieșiți din cadrul profesional și suferă în societate un real complex de inferioritate. Pentru aceștia, un singur sfat: să fie atenți la ceea ce se petrece în jurul lor, să imite sau să evite ceea ce le place sau nu.

Arta conversației nu se învață dintr-o dată. Generalizările de felul “femeile”, “bărbații”, “patronii”, “bogații”, “săracii”, utilizate excesiv, denotă o mare sărăcie spirituală.

Este permis să vorbim despre cunoștințele comune care nu sunt prezente? Sigur că da, depinde însă cum o facem. Ar fi de dorit să le luăm chiar apărarea împotriva denigratorilor. Intervenția noastră ne va pune la adăpost de orice calomnie, de orice bârfă. A-i forfecă pe cei absenți este semnul lipsei de caracter chiar dacă te ascunzi în spatele unui nevinovat.

Faceți-vă un principiu din a nu învenina viața celor din jur transmițându-le lucruri neplăcute. Nu este o dovadă de “sinceritate”, ci de răutate... Să limitezi conversația la a vorbi numai despre alții este nu numai o impolitete, dar denotă și lipsă de imaginație. Să faci mereu afirmații ironice sau glume, atât la adresa celor prezenți cât și a celor absenți, nu dovedește că ești spiritual, ci prost crescut!

Niciodată să nu vă amestecați, chiar dacă sunteți rugat, în certurile dintre părinți și copii, dintre soți, dintre îndrăgostiți sau dintre prieteni. Ei se vor împăca în mod sigur, iar Dvs. veți deveni țapul ispășitor! Fiecare în parte are dreptate și astea sunt problemele lor. Oare nu aveți și dvs. destule?

“Cum se întreține și când se termină o conversație”

Cum se întreține o conversație? Vom avea grijă să nu-l plictisim pe interlocutorul nostru cu o temă de care este străin. Dacă nu a citit cartea despre care am început să vorbim, nu vom insista la infinit povestindu-i subiectul. Ne vom rezuma la a face câteva observații pertinente recomandându-i-o cu căldură dacă este cazul.

De obicei, în orice societate se ajunge și la anecdote. Să fim atenți, pentru că există riscul de a spune aceeași anecdotă aceluiași persoane. O anecdotă amuzantă poate să relaxeze o conversație, cu condiția să ști când și cum s-o plasezi. Mai mult! Pentru a fi savurată de cei prezenți, anecdota trebuie să fie relatată cu mult haz și fără... a uita poanta!

Pentru o bună reușită a unei petreceri, conversația trebuie să rămână antrenantă, iar o gazdă trebuie să știe cum să o facă să rămână astfel. Ea poate să intervină în dialogul dintre doi interlocutori dacă este nevoie, să concilieze punctele de vedere divergente.

Se spune că trebuie să părăsești o petrecere în momentul în care a ajuns în culmea strălucirii. Este cel mai bun mod de a păstra despre ea o amintire plăcută. Constatarea e valabilă și când este vorba despre conversație. Nu există subiect pe care să-l poți epuiza și tocmai în aceasta constă farmecul lui.

Problema încheierii unei conversații- ceea ce echivalează cu terminarea petrecerii- este foarte importantă, dar aceasta depinde de musafiri, nu de gazdă. Din dorința de a participa în sfârșit și ea la discuții, aceasta poate comite mai multe greșeli.

Prima greșeală: după terminarea servitului mesei, începe să adune totul și să spele vasele. În acest caz musafirii consideră că e timpul să plece acasă.

A doua greșeală : când încearcă cu orice preț să-i rețină. Se simte jignită că vor să plece, imploră, ascunde poșete, fulare,... înțucă ușa .Dacă până atunci dorința de a pleca nu era fermă, în situația respectivă va deveni.

Deci cum trebuie procedat? Dacă suntem gazde, ne vom mișca cât mai puțin, dar eficient. Putem strânge tot ce este în plus, putem schimba scrumierele, dar nu când vrem noi, ci când se ivește un moment prielnic. O casă deranjată în timpul unei petreceri arată foarte bine. Mai avem la îndemână o soluție, să-i lăsăm pe musafiri să participe la pregătirea mesei pentru desert și cafea. Dacă gazda dă tonul cu naturalețe, nimeni nu se va simți jignit și vom constata că a fi gazdă nu este o corvoadă ci o plăcere. Există și greșeli la reuniuni pe care le pot face invitații. Spre exemplu a-ți anunța plecarea cu voce tare și ținând morțiș să-ți iei rămas bun de la toată lumea când vezi că toți se simt foarte bine este inutil. Te vei retrage discret, vei pleca neobservat, dar vei transmite prin amfitrion toate cele bune celor care au rămas. La fel de neplăcut este să insiști cu tot dinadinsul să se prelungească petrecerea, chiar dacă simți că toți ar dori să fie acasă în pat, să se odihnească în sfârșit. S-ar putea să ai succes , să se rămână peste limita propusă inițial, dar amintirea acelei nopți pierdute va provoca regrete multă vreme tuturor, inclusiv gazdei.

“Arta conversației” nu este încă un subiect epuizat, așa că vom reveni cu acest subiect și în numărul viitor .

[Fragmente culese din “Codul bunelor maniere” al editurii Humanitas scrise de Aurelia Anastasia Marinescu]

DOMN' VĂSTORI ȘI PURCARI SATULUI

Cic-o fost dămuit odată,
 Mi-o povestit al meu tată,
 Când nu era autobus,
 Un domn' văstori Cucuruz
 În Belinț un sat de vază,
 Într-a Logojului rază
 Cu mulț oameni și pr-acasă
 Mulțame dă porci dă rasă.
 Dî la porci stropii-ar tina,
 La purcari să trage vina,
 C-atunci când măi dulce-i somnu'
 Îl sculau dân somn pă domnu'
 Cu zbicele când pocneău
 Ca cu pușchili zebeu ,
 Porcii-n rit să îi adune,
 Să-i pornească la pășune.
 Să gângeșce dom' văstori...
 D-așa năcaz poți să mori,
 Dacă somnul ăl măi dulce
 Pă pocnet dă zbiși să duce!
 Cum dân carce mulce șcie
 Dăspră pisiologie*,
 Într-o gimineaț- adastă
 Și îi ceamă la fereastră
 Pă ai doi purcari cu zbice
 Și dă laudă le dzăce;

Măi fârtace și ortace
 Mie-așa dă mult îmi place
 Pocnetul dă sbici să-l aud
 Uită , d-aia vă și laud
 Și dacă pocniț măi tare,
 Un bănuț la fiecare,
 Io vă las dzâlnic la geam
 Să vă fie dă haram.
 Porcarii să străduiră,
 Măi pogan dân zbiși pocniră,
 Dă gimineață mâne zî
 Și poimăine și măi și,
 Pânruca în geam găsără,
 Bănuț! ...dar,...stați o țără
 Că-ntr-a tria gimineață
 Pușcară și măi cu viață,
 Dar când să uitară-n geam,
 ...nu-s măi banii dă haram!?
 Purcarii s-or supărat
 Ș-altă zî n-or măi pușcat
 La geamu' lu' dom'văstori...
 Ș-uice cum așa, ușor,
 Dă pușcat io dăzvățat
 Și d-atuncea putu domnu'
 Dulce să îș toarcă somnu'!

NĂDRAG la 02. 12. 2007
 PEȚA PETRU

*psihologie

GLUME :

O mamă și fiica ei călătoreau cu un taxi.

Fiica vede pe stradă niște femei îmbrăcate provocator stand pe marginea străzii, uitându-se la fiecare mașină care trece.

“Mami”, întrebă fiica,” ce fac doamnele alea acolo?”

“Își așteaptă soții să se întoarcă de la muncă” răspunse mama.

“Hai cucoană, că-s prostituate” intervine taximetristul.

După câteva momente apăsătoare de liniște, fetița întreabă:

“Mami, prostituatele au copii?”

“Desigur, draga mea, de unde crezi că au apărut taximetriști?”

Un bărbat merge cu liftul. La un moment dat intră o femeie. După două etaje, femeia oprește liftul, se uită cochet la el, își dezbracă bluza și sutienu și le aruncă pe jos.

Hai, fă-mă să mă simt femeie!

Bărbatul se gândește puțin, își dezbracă și el cămașa, o aruncă pe jos și spune:

-Hai, spal-o și calc-o!

UMOR CELEBRU

FRANCOIS RABELAIS -scriitor și medic francez

Rabelais în pragul morții, fiind un destoinic medic, a înțeles că nu mai era nimic de făcut. Totuși, din generozitate și dragoste, colegii și prietenii lui se învârtau în jurul patului lui Rabelais, frământându-se cu tot felul de idei. Rabelais, amețit de forfoteala bunilor săi prieteni, le spuse:

-Liniștiți-vă și resemnați-vă și voi ca și mine și lăsați-mă să mor de moarte naturală, dragii mei.

Se spune că ultimele cuvinte rostite de Rabelais pe patul de moarte ar fi fost:

-Să cadă cortina, deoarece s-a sfârșit farsa! Acum mă duc să aflu adevărul asupra unei mari îndoieli!

JEAN RACINE- poet dramatic francez

O incultă îl întrebă într-o zi pe Racine de unde se inspirase pentru Athalie.

-Din Vechiul Testament- răspunse Racine.

-Ce idee!- exclamă inculta. Să recurgeți la vechi, când exista unul nou!

ION HELIADE RADULESCU- scriitor, lingvist, gânditor român

Pe vremea când Heliade Rădulescu era profesor, privind în clasa în timpul lecției, i se păru că elevii nu prea erau atenți. El le spunea:

- Poetul englez Milton a fost orb. Ca să le verifice atenția, profesorul se adresa elevilor. Tu din banca a treia, ia spune-mi, te rog, ce defect avea Milton?

- Era poet...- îi răspunse plictisit elevul.

GIUSEPPE ROVANI- scriitor italian

Un prieten i-a atras atenția lui Rovani că greșește, acceptând să trăiască lângă o femeie care nu-l iubește. Dar Rovani i-a răspuns cu seninătate:

- Greșești, ea e de plâns că trăiește lângă un om pe care nu-l iubește, pe când eu sunt încântat să am mereu înaintea ochilor pe femeia care mi-e dragă!

În timpul unei serate, într-un cerc de prieteni, Rovani, când au ajuns la cafea și coniac, s-a exprimat astfel, în legătură cu efectele amorului:

- De ce femeile îndrăgostite devin și mai strălucitoare, dacă nu chiar scânteietoare, pe când noi, bărbații, căpătăm o marcată tendință de a devenii brusc imbecili!?

MIHAIL SADOVEANU- scriitor român

Cineva îl întrebă pe scriitorul Mihail Sadoveanu:

- De ce oare atâta lume are obiceiul de a împrumuta cărți și de a nu le restitui?

- Sadoveanu îi răspunse:

- Asta se întâmplă deoarece majoritatea oamenilor preferă să rețină cărțile, decât conținutul lor. Le vine pesemne mai ușor...

FRIEDRICH von SCHILLER – poet , dramaturg , estetician și istoric german

Când Schiller era pe patul de moarte , un prieten îl întrebă cum se simte.

- Din ce în ce mai liniștit. Abia acum mi se clarifică atâtea lucruri care-mi păreau obscure ... îi răspunse Schiller.

Colectivul de redacție: Brândușescu Emilia, Wachsmann Adriana, preot Mizun Mihai, Balaș Dorina, Wagner Marian, Teodor Neag, Peța Petru, Balaș Tudor.